

Motion till riksdagen 2007/08:Ju359

av **Carina Hägg (s)**

Våld i samkönade parrelationer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att våld i samkönade parrelationer ska ingå i den väntade nationella handlingsplanen om mäns våld mot kvinnor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skyddet, stödet och behandlingen för HBT-personer som utsatts för hot i en nära relation måste stärkas.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka kunskapen inom myndigheter och organisationer om våld i samkönade parrelationer.

Motivering

Våld i samkönade parrelationer måste ägnas ökad uppmärksamhet. Forskningen visar att de underliggande mekanismerna för våld i samkönade parrelationer inte på något avgörande sätt skiljer sig från mäns våld mot kvinnor i heterosexuella parrelationer. Ytterst handlar våldet om att förövaren, oavsett kön, vill uppnå och många gånger också faktiskt uppnår makt och kontroll över sin partner. Att bruka våld utgör i den meningen en strategi för förövaren att behålla den makt och kontroll som hon eller han anser sig vara berättigad till i förhållande till sin partner. För den utsatta personen handlar det om en gradvis anpassning. Man brukar här bland annat tala om normaliseringsprocessen.

Ett sätt att tolka våld i samkönade parrelationer är att utgå från att parrelationen som sådan till sin form är genomsyrad av manliga strukturer oavsett vem eller vilka som bär upp den. Rent konkret betyder det att parrelationen får sin betydelse och därmed sitt innehåll genom de manliga maktstrukturer som genomsyrar hela vårt samhälle och som t.ex. uttrycks genom bristen på

Fel! Okänt namn på

jämställdhet inom de flesta av samhällets verksamhetsområden och i hemmet. Våld i samkönade relationer har sitt ursprung i maktrelationer mellan könen.

Hur utbrett är våldet i samkönade parrelationer? Det är inte möjligt att göra ett slumpvis befolkningsurval när man vänder sig till denna grupp utan man får gå via en organisation eller något annan typ av nätverk som vänder sig till just HBT-personer. Carin Holmberg och Ulrica Stjernqvist riktade sin enkätstudie till medlemmar i Riksförbundet för sexuellt likaberättigande (RFSL), och det är denna grupp som besvarat den enkät som skickades ut med frågor om förekomsten av våld i deras nuvarande respektive före detta relation. De understryker att de endast kan uttala sig om förekomsten och utbredningen av våld för just denna grupp och att studien därmed inte är generaliserbar. Man skickade ut knappt 5 000 enkäter och erhöll 2 070 svar. Svarsfrekvensen (42%) anses vara bra med tanke på att inga påminnelsebrev kunde skickas ut – HBT-gruppen värnar om sin rätt att få vara anonym. Av dessa var 10 % utsatta i sin nuvarande relation och 17 % i sin senast avslutade relation. Totalt uppgav 25 % av de personer som besvarade enkäten att de varit utsatta för psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld. Det är en hög siffra, och den synliggör att våld i samkönade relationer inte längre går att förbise.

Angelägna åtgärder är bland andra följande: Våld i samkönade parrelationer ska ingå i den väntade nationella handlingsplanen om mäns våld mot kvinnor. Skydd, stöd och behandling för HBT-personer som utsatts för hot i en nära relation måste stärkas. Det behövs ökad kunskap inom myndigheter och organisationer om våld i samkönade relationer.

Stockholm den 4 oktober 2007

Carina Hägg (s)